

Νεοφιλελευθερισμός στα πρόβατα

Του Πάσχου Μανδραβέλη

Αυτό που στην Ελλάδα συνθηθίζουμε να λέμε «Μνημόνιο», είναι ίσως η μεγαλύτερη διακρατική παρέμβαση για να αποφύγει μια χώρα τη χρεοκοπία. Οι φορολογούμενοι κάποιων χωρών δανείζουν με το ζόρι (δίχως καν να ερωτηθούν) ένα κράτος που είναι αφερέγγυο.

Το τελευταίο πιστοποιείται από το γεγονός ότι οι ίδιοι οι φορολογούμενοι ως μονάδες επ' ουδενί δεν θα έμπαιναν στον κίνδυνο να το δανείσουν διά των καταθέσεων τους ή διά των ασφαλιστικών τους Ταμείων. Πώς προκύπτει λοιπόν αυτό που διαλαλεί διά των κοινωνικών δικτύων ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δημή-

τρης Παπαδημούλης, ότι «Η Ν.Δ. (είναι) με τη Μέρκελ, τον νεοφιλελευθερισμό και το Μνημόνιο» (21.9.2013).

Κι εντάξει! Η Ν.Δ. μπορεί να είναι και με τη Μέρκελ και με το Μνημόνιο. Με τον νεοφιλελευθερισμό, όμως, τι σχέση έχει; Στην οικονομία της αγοράς, όταν κάποιος οργανισμός χρεοκοπεί κατεβάζει ρολά και... γαία πυρί μεικθίτω.

Οι πολιτικές και κοινωνικές επιπτώσεις της χρεοκοπίας μιας χώρας δεν απασχολούν, γι' αυτό και ο ΣΥΡΙΖΑ τον βαπτίζει «ανάληπτο». Στον νεοφιλελευθερισμό κανείς δεν υποχρεώνεται να πληρώσει διά των φόρων του τις λανθασμένες επιλογές άλλων. Γι' αυτό και

πολλοί Αμερικανοί νεοφιλελευθεροί αρρωσταίνουν όποτε ακούν για τα ελληνικά προγράμματα διάσωσης. Θεωρούν σκάνδαλο ότι οι δικοί τους φορολογούμενοι

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

υποχρεώνονται να πληρώσουν εισφορά στο ΔΝΤ, το οποίο με τη σειρά του δανειοδοτεί μια χώρα σαν την Ελλάδα, που έκανε κακές επιλογές.

Ενα άλλο πράγμα που χαρακτηρίζει το πρόγραμμα σταθεροποίησης της ελληνικής οικονομίας είναι ότι προβλέπει πολλά αντινεοφιλελεύθερα μέτρα, όπως η αύξηση της φορολογίας σε

ό,τι κινείται κι ό,τι ακίνητο υπάρχει. Βασική αρχή του νεοφιλελευθερισμού είναι η ελαχιστοποίηση της φορολογίας και η περικοπή των δημοσίων δαπανών. Βεβαί-

ως, τα ελληνικά προγράμματα προβλέπουν και μείωση των δαπανών, όπως για παράδειγμα το κλείσιμο ζημιωγόνων και σκανδαλογόνων κρατικών αμυντικών βιομηχανιών. Αλλά αυτό δεν είναι κατ' ανάγκη νεοφιλελεύθερο• είναι απόρροια της κοινής λογικής. Μην ξεχνάμε ότι η κυβέρνηση Ν.Δ. (η οποία σύμφωνα με τον κ. Παπαδημούλη είναι

υπέρ του νεοφιλελευθερισμού) δίνει διαρκείς μάχες μην τυχόν και πειραχτεί η ιερή αγελάδα του Δημοσίου.

Το θέμα με την Αριστερά είναι ότι για μια ακόμη φορά ξοδεύει τις λέξεις χωρίς έρμα και προοπτική. Δηλαδή κάποια στιγμή μπορεί να έχουμε νεοφιλελεύθερη πολιτική και δεν θα ξέρουμε πώς θα την ονομάτουμε. Θα βρεθούμε στη θέση εκείνου του βοσκού που φώναζε «νεοφιλελευθερισμός στα πρόβατα» και δεν τον πίστευε κανένας.

Οι λέξεις είναι εξαιρετικά πολύτιμο πράγμα για να συντάσσονται επιχειρήματα αντί για να αναλώνονται ως μικροπολιτικά πυροτεχνήματα. Χρησιμεύουν για

να εξηγούν τον κόσμο και όχι να παραπλανούν τους πολίτες. Επιπλέον: σίγουρα θα υπάρχουν πολλοί πρόβλημαδοί της Ν.Δ. που μετακινήθηκαν στη Χρυσή Αυγή και δεν νιώθουν άσχημα όταν κάποιος τους αποκαλέσει «φασίστες». Το έχουν συνηθίσει: φασίστες τους ονόμαζε η σταλινική αριστερά όταν ήταν στη Δεξιά, φασίστες τους λέει και τώρα. Γιατί να στεναχωρηθούν; Έχουν συνηθίσει αυτόν τον βαρύ χαρακτηρισμό. Ορθώς λοιπόν τραγουδούσε ο Κώστας Χατζής: «Πρέπει να μάθεις και να σέβεσαι τις λέξεις (...) αν τις προδώσεις ξαφνικά / οι λέξεις γίνονται καρφιά / οι λέξεις γίνονται καρφιά και σε τρυπάνε»...

Η ΑΥΓΗ

Κυβερνητικό «όχι» στα μέτρα και άλλες ιστορίες...

Παναγιώτα Δριτσέλη

Στην επικοινωνιακή επικαιρότητα της προηγούμενης εβδομάδας είδαμε να παρελαύνουν στα τηλεοπτικά πάνελ σχεδόν όλοι οι παράγοντες της δικομματικής κυβέρνησης, με καινούρια αυτή τη φορά σημαία, το «όχι στα νέα μέτρα». Μετά από την ξαφνική «επιφοίτηση» για την εγκληματική δράση του νεοναζιστικού μορφώματος, η κυβέρνηση και τα συστημικά ΜΜΕ ανακάλυψαν και την αντιμνημονιακή πάλη! Κατακλύστηκαν τα τηλεοπτικά studio από «κυβερνητικούς επαναστάτες», οι οποίοι είπαν «όχι στα μέτρα», μετά είπαν όχι στα «οριζόντια» μέτρα, μετά ναι στα «στοχευμένα» μέτρα, για να πουν τελικά «ναι στα μέτρα».

Την ίδια στιγμή, λοιπόν, που όλοι αυτοί έλεγαν «όχι στα μέτρα», η κυβέρνηση δεν σταμάτησε να περνά μέτρα. Το πρώτο ήταν το σχέδιο για τον νέο φόρο στα ακίνητα, ανακοινώνοντας θριαμβευτικά ότι με τον φόρο αυτόν «καταργείται» το χαράτσι. Φορολογώντας τα σπίτια, τα καταστήματα, τα οικοπέδα, τα αγροτεμάχια, τις αποθήκες, τα ποιμνιστάσια, τα βουνά και τα λαγκάδια, η κυβέρνηση σκοπεύει να εισπράξει 3,5 δισ., ενώ η τρόικα δηλώνει «ευχαριστημένη» ακόμα και με «μόλις» 2,7. Με νέους συντελεστές - «φωτιά» η κυβέρνηση αυξάνει την πίεση στους ιδιοκτήτες κάθε λογής ακίνητης περιουσίας, με τις ευλογίες της τριμερούς εποπτείας, η οποία αδημονεί να δει τις κατασχέσεις πρώτης κατοικίας να «τρέχουν».

Την ώρα επίσης που όλοι αλληλοσυγχαίρονταν για τα «πρωτογενή» πλεονάσματα, μαθαίναμε ότι η κυβέρνηση σκοπεύει να τα επιτύχει με σφοδρή αύξηση των έμμεσων και άμεσων φόρων και με δραστηκή περικοπή των κοινωνικών δαπανών. Κατά την εξέλιξη της επικοινωνιακής αυτής «φάρσας» η κυβέρνηση προχώρησε και σε 12.000 διαθεσιμότητες, ενώ αντέδρασε με «ιδιαίτερη σφοδρότητα» όταν η τρόικα της ανακοίνωσε ότι οι απολύσεις από την ΕΡΤ και όσες ακολουθήσουν δεν «προσμετρούνται» και άρα παράλληλα θα πρέπει, μέσα στο επόμενο δίμηνο, να κάνει και 4.000 απολύσεις «έξτρα».

Το εσωτερικό «όχι» στα μέτρα συνοδεύτηκε και από ικεσίες «κορυφής» στους Ευρωπαίους «εταίρους», οι οποίοι περιπαικτικά ανακοίνωναν ότι η τρόικα θα μείνει στη χώρα για τουλάχιστον 50 χρόνια ακόμη. Την ίδια στιγμή, η «Ομάδα Δρά-

σης για την Ελλάδα», η γνωστή Task Force, καθιστούσε σαφές ότι, για το επόμενο έτος, στόχος είναι η δημιουργία «ενός μόνιμου μηχανισμού κινητικότητας» στο Δημόσιο και η υλοποίηση των στόχων των απολύσεων. Η Task Force ανακοίνωσε μάλιστα δημόσια και το αίτημά της προς την κυβέρνηση, ζητώντας προσλήψεις «ειδικών» για να στελεχώσουν «καλύτερα» το Κυβερνητικό Συμβούλιο Μεταρρύθμισης και να επισπεύσουν τις διαδικασίες των απολύσεων.

Δεν θα πρέπει να παραληφθεί επίσης το γεγονός ότι την προηγούμενη εβδομάδα, κυβέρνηση, «εταίροι» και ΤΑΙΠΕΔ, πούλησαν και 28 κτήρια στην Eurobank Properties S.A. Ανάμεσα σε αυτά είναι το σύμπλεγμα κτηρίων του υπουργείου Παιδείας, το αντίστοιχο του υπουργείου Υγείας, του υπουργείου Δικαιοσύνης και της Αστυνομικής Διεύθυνσης Αθηνών. Το υπουργείο Οικονομικών πρόσφερε μάλιστα και εικοσαετές συμβόλαιο εκμίσθωσης στον αγοραστή, το οποίο θα κοστίζει πάνω από τα διπλά της τιμής που ξεπουλήθηκαν τα υπουργεία! Τα χρήματα δε που θα δοθούν από την Eurobank Properties, θα κατατεθούν κατευθείαν στον ειδικό λογαριασμό των «εταίρων» μας στο Λουξεμβούργο, χωρίς να μπει στο δημόσιο ταμείο ούτε ένα ευρώ.

Είναι κατανοητό ότι, πέραν του τηλεοπτικού εμπαιγμού και της «φασαριάς» στα τηλεοπτικά καθίσματα, το «όχι στα μέτρα» που ψελίζει η κυβέρνηση δεν έχει απολύτως καμία άλλη ουσία. Στην άφιξη της τρόικας όλοι οι υπουργοί θα είναι έτοιμοι για την «επιθεώρηση», ενώ θα σπεύσουν να καθαρογράψουν πρόθυμα το νέο «τελεσίγραφο» των απεσταλμένων της διεθνούς εποπτείας. «Σιωπηλοί, θλιμμένοι, με καλούς τρόπους, θα διασκεδάζουν όλοι στην κηδεία»...

ΤΑ ΝΕΑ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΓΙΑ ΤΑ ΑΚΙΝΗΤΑ!

Σοβαρά ερωτήματα για πτυχές του Ενιαίου Φόρου Ακινήτων θέτουν οι ίδιοι οι πολίτες κατά τη δημόσια διαβούλευση. Ερωτήματα που έχουν να κάνουν τόσο με τη φορολογική δικαιοσύνη όσο και με την εισπραξιμότητά του. Είναι η πρώτη φορά που επιχειρείται η γενική φορολόγηση της ακίνητης περιουσίας και επομένως είναι λογικό να μην έχουν ληφθεί υπόψη πολλές «ιδιαίτερες περιπτώσεις»: για παράδειγμα, είναι δίκαιο να πληρώσει φόρο ένας

ιδιοκτήτης για ένα ακίνητό του, το οποίο έχει δεσμευθεί από το Δημόσιο και άρα δεν το κατέχει στην πράξη;

Ή είναι εφικτό να πληρώνει ένας συνταξιούχος το σύνολο του ετήσιου εισοδήματός του στην Εφορία, επειδή έτυχε να κληρονομήσει ένα σπίτι σε ακριβή περιοχή; Τα παραπάνω είναι σταγόνα στον ωκεανό των προβλημάτων που δημιουργούνται: οι αρμόδιοι οφείλουν να κάνουν ουσιαστική διαβούλευση και να δώσουν λύσεις!

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Ναι στις απολύσεις, αλλά με ... σχεδιασμό

Ναι στη διαθεσιμότητα, αλλά με «αξιολόγηση και σχεδιασμό», λέει στην ουσία η ΔΗΜΑΡ, με αφορμή τις επικείμενες διαθεσιμότητες που έχουν ανακοινωθεί για τους διοικητικούς υπαλλήλους των πανεπιστημίων.

Ομως, η ΔΗΜΑΡ δε σταματάει εκεί. Επαναλαμβάνει τις θέσεις της υπέρ της κινητικότητας και καλεί τους εργαζόμενους στα πανεπιστήμια που απεργούν για 8η βδομάδα, να πάψουν να αγωνίζονται, διεκδι-

κώντας το δικίο τους και το δικαίωμά τους στη δουλειά και... να ανοίξουν τα πανεπιστήμια.

Ολα αυτά τα θέτει υποκριτικά στο όνομα του «οφέλους των φοιτητών, των οικογενειών τους και του ίδιου του πανεπιστημίου», αποσιωπώντας ότι ο αγώνας των διοικητικών υπαλλήλων είναι αγώνας για την υπεράσπιση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα των πανεπιστημίων και γι' αυτό συσπειρώνει στο πλευρό του χιλιάδες φοιτητές.